

פיזיותרפיסטים בזקנה: עמדות, אתגרים ותפיסות של פיזיותרפיסטים במרכזים הרפואיים הגריאטריים בישראל

נתנאל לוי¹, BSc, DPT, רונית פינגולד-פולק^{2,3}, PhD

1 המרכז הרפואי שהם, פרדס חנה-כרכור

2 המרכז הרפואי הרצוג, ירושלים

3 החוג לפיזיותרפיה, מכללת צפת

תקציר

מסקנות: חשיפת הסטודנטים לתחום הגריאטריה, פיתוח מקצועי מראשית הדרך, יצירת סביבת עבודה חיובית ושיפור תנאי השכר הם צעדים חיוניים להגברת המשיכה והשימור של פיזיותרפיסטים במר"גים.

מילות מפתח: גריאטריה, פיזיותרפיה, כוח אדם, גיוס עובדים, שימור מקצועי

רקע: העלייה המתמדת בשיעור הזקנים בישראל צפויה להביא לכך שעד שנת 2040 יעמוד שיעור בני 65 ומעלה על כ-14% מכלל האוכלוסייה. מגמה זו מבליטה את האתגר הגובר בגיוס ושימור פיזיותרפיסטים לטיפול באוכלוסייה הגריאטרית, ומהווה סוגיה מרכזית במילוי צורכי כוח האדם המקצועי בתחום זה.

מטרה: להבין מהם הגורמים המסייעים והמקדמים השתלבות של פיזיותרפיסטים בגריאטריה וכן מהם החסמים להשתלבותם ולשימורם של פיזיותרפיסטים בגריאטריה לאורך זמן.

שיטות: נערך סקר מקוון בקרב פיזיותרפיסטים במרכזים הגריאטריים (מר"גים) ברחבי הארץ שהופץ ידי מנהלי הפיזיותרפיה במוסדות אלו. השאלון התמקד בזיהוי המניעים המרכזיים להשתלבות ולהישארות בתחום הגריאטריה בצד החסמים להתפתחות מקצועית בתחום זה.

תוצאות: 95 פיזיותרפיסטים מכל הארץ השתתפו בסקר. התוצאות מצביעות שהעניין בעבודה, האפשרויות להתפתחות מקצועית, חשיפת התחום בפני הסטודנטים בשלב מוקדם וסביבה תעסוקתית נעימה הם גורמים מרכזיים לעידוד ההשתלבות וההישארות בתחום. עם זאת, השכר זוהה כחסם העיקרי העומד בפני הפיזיותרפיסטים בהחלטה להישאר בתחום לאורך זמן.